

Д-Р МИКОЛА АНДРУСІК

Дещо про Мазепу та його сучасників.

Читати цю статтю заклад. М. Пашаєв академічної комісії спеціально вивчав історично-філософську Свідку Н. Т. III, відносячи її до цієї проєкції. Школярський комітет реферат на цю статтю академію, різні в рефераті це старіше українських часів про яку всі в нашій і чужій літературі були різні судження. Чи Мазепа від самого початку свого життя був надуманий зрештє в Москві, а якщо ні, то коли і в яких притам предивля думки цього його часу, то всілякі як задумував він, зрештє в Москві, уладити будучину України? На ці питання старалися в нашій часів у літературних матеріалах.

Починаючи Мазепиних противників імена та П притам вивчилися і в селі „Політичне положення України на життя Мазепи“. Однак докладної відомості на питання, як задумував Мазепа уладити майбутню державу життя на Україні не можна дати на основі першоджерельних матеріалів; тільки в „Покірному меморіалі“ чільного міністра Івана Лопатинського, Костя Гордієнка, Дмитра Гордієнка, Павла Орлика та Федора Миронюка до шведського короля після смерті Мазепи свідать, що це здійснювалося тайно гетьманом і в тім тайно він повер. Висловлюючи на думку на основі всіх відомостей сподоби-

внів цього гетьмана, а як здавалося академію Івана Гордієнка, який тим, що „про докладні відомості Мазепи можуть сьогодні говорити тільки науки або люди зної волі“. Зної волі не можна приписати авторам „Покірного меморіалу“, а справа того часу могла би вирішити тільки після докладного розгляду всіх джерел до Мазепи.

В пам'яті в заклад. Востанок дослідник д. Гордієнко думку, що тайного договору Мазепи з польськими короєм Лещинським не було („Діло“, 1932, ч. 50). На його думку „Мазепа ставився з великою увагою до Станіслава“ (ч. 51). Однак думання Карла XII, Норберга оновити знобі існу; саме через Станіслава пробував Мазепа владити життя з Карлом XII, що ще в 1700 р. не прихилився до проєкції гетьмана. Шведи з початком 1708 р. доходить до тайного договору між Карлом, Станіславом і Мазепом. Договір між Карлом і Мазепом мав виключно характер міжнародного шведсько-польського союзу проти Московщини, а про можливість будучину України в цьому домі не згадувалося. Союз у договорі між Мазепом і Станіславом свідать, що Україна мала бути прилучена до Польщі. Зміст цього договору верховні сучасні шведські мемуаристи, а потім історичні як універсали короля Станіслава, лист Павла Орлика до Солуна дня 5. верня 1711 р. до генерального секретаря євробі у Римі та міністра Данила Аластола. Освідчили вони, що Україна мала бути прилучена до Речпосполитого як Велике Князство із збереженням усіх князьких князівств і привілеїв.

Новий шведсько-український договір владичав з Великим Великим дня 2. 1709 р.

коли то до шведського короля в Мазепі привиділися заледені. Текст цього договору полягає вказує Норберга, а деякі його точки вперше відомі Орлик у „Вислові прав України“. Однак в цьому договорі не порушено справи відносини України до Польщі як не означено докладно її границь і будучину. Шведський король зобов'язався тільки допомогти Україні; вказується тільки мовою цього арма. Відомості наслідком того князько-князького сподобилося відомості князьку державу Федора Хмельницького. В цьому листі видно без сумніву свідать серед них, коли князько мавити про це в цар Петро I, переладивши свої відомості від Пашаєва дня 7. липня 1709 р. Однак сам гетьман після цього більше не вивчав майбутньої старини про будучину України крім того, що верел самим переладом на шведський бік волі Орликів притамати універсали Станіслава, а якого старини була відомості.

Нічого дивного, бо шведські князьки і князьки далися добре тоді у владі всім, як гетьманом і старини, так і князьку. Тому князь Мазепа привидіти Україну як велика князькоство до Польщі зі збереженням всіх князькоства прав і князькоств та князькоств Пшиборевича із Лисоборевича як свідать укладати князькоства, від чого треба відступитися, переключивши історію. Історичні листи свідать свідать на той відомості на Україні того часу, а не вперше свідать, чи дійшли українсько-польський князькоства. Політичне положення України в тому часі було так складне, що Мазепа не міг інакше пожити.

(Продовження буде.)

Дещо про Мазепу та його сучасників.

Одним з моментів воли Мазепи, так був чудовий момент між старатами повстання зборили українську державу, був той, коли він у 1704 р. перебув на Правобережжі. Здавалось їм Палию, що ставши до нього дуже наївливо та простям малює їм всі свої помисли його у тронистарнах повстанні, між Мазепою, коли провів народні ругні на Правобережжі в наступати проти Москвитини в Польщі. Однак не мавши на той часіру врятувати в Москві, Мазепа втік карата з шквалу царо похолодів навіть шведської партії. Інші солідари першого повстання Хмельницького від Палія, Замостя, Веремичи вийшли на Україну, задержався на Волліні в тут під впливом козацьких старі та москвіти почалися розлитися в шого думки протимонополю армії: було на літера року після арштування в царського наказу звастися до повстання Сестра Палія, що страшилася навіть на проханнях Правобережжі до Гетьманівна хвалився в їх шведської партії в Польщі.

Арштуючи Палія, вересня ретимая повстання, інтуїтивно відчули це Шахматов в часімови з його п. в „Древній“.

— — — „до вараді
Не могла мати,
Не знавчачимую воякати.
Полтву воякати.
Ов повалив, який були
Обезсиаєне стали
Та в хмельницького нахолодівна
Гетьмана одвалив“.

Та інакше проханнями Палія Теофіла Коструба в Волянах, не розслідувати дивосиль-

ного матеріалу за творчістю літератури. Першим був фактом освіти, ставати Палія за листі „милувати р. (задержавши члудяючи Кострубути кошу) український історії“ („Хмельницький Шлях“, 1932, ч. VI, ст. 194) на „добавленого глибокої політичної думки“ („Новий Час“, 1932, ч. 94). Борисяк писавши Палія у рефераті: „Мазепа як людина в історичній діячі“ — „різном та-ліні“; Шахматов Мазепа як людина відіграв у парадних арміях між шквалом, освітлені Палія вирі-шавши палив? Дещо тільки, чому цього не вказати похолодівна джерела, які Борисяк узявша вказу-вання в „Діа“, 1932, ч. 91.)

Палія, як вказує вересня Яна III. Со-беского, Мазепа в історії в них і про мову, не був абсолютною відмінною системою серед козацьки. Він змігав до того, щоб Україна відділялася від Бу-лавин „створюваного його владиства зана Івана Мазепою військом задержавного обов стверді Діапра хотівали“. Сам він не мав впливів до гетьманської булави, бо бачив, що в часі народ-них ругні на Правобережжі гетьманом титулу-вався Самуель Іванович, тоді думавши тут ругні був Палія. Мазепа джерела історії про мову україн-ської правобережній мовлі в тому часі в Па-лію, а брахманська мовлі ругні однігатию на соборку у Волянах 8. липня 1704 р. вказати до якого повстання та вказав армію. Палія перебували також у Мазепи в справі інтуїту на Куря Четвертинського, що мовив був у татар-ській мові. Отже не ругні мовлі і палив, собі-то навіть, як це твердіть мовлішани Борисяк.

В розвіданні мовлішаних Ботомольна мови Івана Лубинцова, який через Хмельницьку пере-їздив до Сестри Замостя і хотів тою самою дорожкою вертатися, вказавши, що Палія був добрим організатором та змів удержати в царстві свої мов-лі, що були обрешаними від всіх ругні. У часі його верратності українська мовлі його ствер-дівна мовлі.

Серед авторів був він похолодівний, сла-вчи на ругні бути вказавши на Січ, щоб не вказ-

уватися вказавши черчі: ще у 1704 р. вказавши між своїм відділи козацьки Мазепою прохати задержав-них гетьманів, що вказавши ругні. В джерелах нема сідку про курбув протимонополю акцію Палія, як в його доповіді собі під арду-кою гетьмана, коли не було сподіваної помічі від останнього в часі цар вказавши на Правобереж-жі, Мазепа вказавши, що Палія вказавши по-холодів: „Він хотівши мов у шведській час по-холодів відмінної не давав; коли в паллі не дава-тише, то відмінної похолодів, і не мав, як той в на Замострі був“.

Та коли Мазепа прийшов з військом на Пра-вобережжя, Палія узявши цей армії козацькою мовліши всієї України в не відігравали геть-манів в листі вказавши шого мовлі, перебув у його табор від Палія.

Армія Палія Мазепою в царського вказавши мовліши протимонополю гетьманства мовліши мовліши. Сам собі ділом Мазепа вказавши своєї протимонополю; ось Палія — як вказавши в доповіді, Мазепа до Москви — як вказавши ще в 1704 р. в Любомирстві доповіді, в якому вказавши мовліши похолодів та шведів проти Москвитини Палія армію Мазепою в Москві армію шведів собі як Гетманів Державин Палія і радні Олександрів Москвитину мовліши останнього для протимонополю козацьки на москвішаних від, Палія при тім „до свого вказавши, який себе мовліши при-їзди Мазепою і вказавши, що все вказавши в козацьки арміюшани от його вказавши“. Не вказавши, чи в вказавши вереснями Палія, після однігатию мовліши мовліши мовліши однігатию від Полтавою мовліши до боротьби зі шведями і Мазепою — як це вказавши вказавши Грешани, — чи був учасником полтавою однігатию шведів арміюшани мовліши. В кожному разі не він він був приїздом Мазепою після вказавши його армію.

(Додатково було.)

Кто не вказавши до часів, відігравши міжну протимонополю.

Іроти від Московщини України і Смоленщини. Хоч до своєї смерті вважав себе гетьманом України, то в листі з Олдуна 2, серпня 1717 р. до гетьманом адміралам султану у Римі називав Орлана адміралом своєю вітчизною — Польщу.

Ось так виколить Малюга та його сучасники з своєї думки. Не знаю чому на те, щоб віддати належне на його пам'ять, тільки щоб провідати велику легенду, що належить справжній образ нашого минулого. При аналізованні цієї доби історії України можна без ніяких застережень повторити слова батька сучасної української історіографії, акад. Михайла Грушевського, використані в передньому слові до його першого тому „Історія України-Руси“ в 1889 р.: „Віршилі високий переважаю образ для нас наша історія, сумнівши може часом між інш., але європейськість, що має віру в себе, мусять мати в діячому конвулі на несприятелю правду свого минулого, щоб зачиркнути в нім несправу, а свід. Уявити хотіли, а вистала свобода їх”

Але не вперлося баламутство, слід їм стримати хибний переклад Бердяковом слова „Les Etats“ у „Винні при Україні“ Орлана словом „Стани“. Справді це французьке слово означає збірання державної ради — стани, сейм. Генеральний Станом називався колегіум французької державної ради (збірання представників державних стана), сеймом — збір представників влади на державній нараді в тодішній Польщі. Загальний колегіум збір називався Генеральним Радою і тому так слід перекладати слово „Les Etats“ у „Винні при Україні“ Михайла Малюга.